

sige noget mere nøjagtigt, da der kun har været kort Tid til at tilvejebringe Oplysninger og Beregning af Udgiften. Det er navnlig Jordarbejderne, der ville medføre betydelige Omkostninger.

Det 7de og sidste Punkt vedrører Sønderskovs Omdannelse til Holdeplads; den ligger mellem Hjørring og Sindal. Det er et ældre Spørgsmaal, og naar der ikke endnu er kommet noget Resultat derpaa, ligger det vel noget deri, at der er nogen Strid, om man skal lægge Holdepladsen paa det Sted, hvor Billetsalget nu er, eller om man skal flytte den 600 Alen mod Vest hen til noget, der hedder Enggaard. Det vilde være 15,000 Kr. billigere, og det er ogsaa Penge at spare, og saa vilde man oven i Købet opnaa, at den kommer til at ligge midtvejs mellem Hjørring og Sindal. Der er jo en Afstand af $13\frac{1}{2}$ Kilometer, altsaa en ret stor Afstand, og ogsaa det gør, at jeg har nogen Sympati for det. Jeg for mit Vedkommende vilde helst have, at den skulde ligge paa det Sted, hvor det bliver billigst, og den Omstændighed, at den kommer til at ligge midtvejs, medfører en vis Fordel med Hensyn til Krydsning, eftersom Togenes Antal stiger.

Saa er der under Nr. 252 omtalt et Samraad om Fremskyndelse af Anskaffelse af Godsvoerne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde opmærksom paa, at den nye Bevilling til Anskaffelse af rullende Materiel kun andrager 2 Mill. Kr., idet det øvrige Beløb, som er opført, vedrører tidligere Anskaffelser, eller rettere er 2den Del af en i Fjor vedtagen Bevilling, og det er rigtigt. Men jeg vil gerne i den Anledning oplyse, at det i og for sig ikke kan siges at forsinke Anskaffelsen, da Anskaffelserne i Virkeligheden, om de end ogsaa i nogen Grad ere dikterede af Hensyn til Bevillingens Størrelse, dog meget mere ere dikterede af det Hensyn, at man ikke skal blive nødt til at gaa til Udlandet i højere Grad end nødvendigt med Anskaffelsen af disse Godsvoerne. Jeg er enig i den Betragtning, der er kommen frem, at man saa vidt muligt skal lade Arbejdet udføre her i Landet, og det er af Hensyn hertil, at man ikke har forlangt disse Godsvoerne leverede i saa kort Tid, saa vore hjemlige Fabrikker — det er nemlig „Scandia“ — ikke kunde præstere Leveringen. De have som sagt ikke alene præsteret 35 Vogne i Løbet af en Maaned, hvad de efter Akkorden skulde, men de have ogsaa leveret nogle flere, og for saa vidt de i det hele taget

kunne levere flere, end de kontraktmæssigt skulle, er det ved en Skrivelse, der foreligger for mig fra Fabrikken — for Resten afgiven i anden Anledning — klart tilkendegivet, at det er deres Ønske at levere dem hurtigere, end de efter Kontrakten skulle, naar de blot kunne blive i Stand til det. Det er derefter meget muligt, at det Antal Vogne, som det er Forudsætningen skulde leveres i indeværende Finansaar, kunne blive leverede endog betydelig Tid, før Finansaaret er til Ende. Det ærede Medlem mente, at vi skulde have taget 1000 Vogne. Jeg gør opmærksom paa, at der er foreslaaet 619, saa det er et godt Stykke op imod de 1000. Hvad angaar Anskaffelsen af dem, vil der uden Hensyn til, at kun 2 Mill. Kr. ere foreslaaede paa Finanslovsforslaget, blive gjort alt muligt for, at de kunne blive anskaffede i saa kort Tid, som det er muligt for vor hjemlige Industri, og der vil ikke være noget i Vejen for at faa truffet dertil sigtende Overenskomster, saa at de Hensyn, man af budgetmæssige Grunde har været nødt til at tage ved Affattelsen af Bugettet, ikke i mindste Maade komme hindrende i Vejen for den hurtige Levering af Materiellet. Jeg tror dermed at have omtalt alt vedrørende Statsbanevæsenet.

Der er endnu nogle Spørgsmaal vedrørende de paa § 19 B omhandlede Arbejder, som jeg maaske kortelig kan omtale. Det første angaar det Samraad, som er omtalt under Nr. 84 om Nedlæggelse af Gudenaas Trækkevej og om Frederik VII's Kanal. Med Hensyn til Gudenaas Trækkevej er Forholdet dette, at Bestyrelsen af denne er ordnet ved en Lov af 30. Januar 1861. Det vil derfor ikke kunne lade sig gøre at nedlægge Trækkevejen, uden at man samtidig maa have ophævet den paagældende Lov. Men at ophæve denne Lov saadan uden videre har dog ogsaa sine Betænkeligheder. Jeg gør navnlig opmærksom paa, at det ved den af mig nævnte Lov jo er saadan, at den Oprensingspligt, om jeg maa bruge det Udtryk, der i Henhold til Loven af 28. Maj 1880 paahviler Lodsejerne ved offentlige Vandløb, ikke paahviler de paagældende Lodsejere for Gudenaas Vedkommende, men paahviler Staten eller Bestyrelsen for Aaen; saa vilde man uden videre ophæve Loven og altsaa stryge de Bevillinger, der findes opførte dels til Lønninger til Bestyrelsen og dels til Udgifter ved Oprensning af Aaen, vilde man risikere, at der blev rejst Erstatningskrav fra de Lodsejere, som muligvis led Skade ved, at Vandet ikke havde